

РЕШЕНИЕ

№ 31592

гр. София, 26.09.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав, в
публично заседание на 26.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **8772** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на С. В. В., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], ет. 04, ап. 7, срещу Ревизионен акт /РА/ № Р-22221423005733-091-001/07.03.2024 г., поправен с Ревизионен акт за поправка на Ревизионен акт /РАПРА/ № П-22221424045552-003-001/12.03.2024 г., издадени от Й. Н. И. - орган, възложил ревизията и Н. Л. М. - ръководител на ревизията, потвърден в обжалваната част с Решение № 981/18.07.2024 г. на директора на Дирекция "ОДОП" – С., установяващ в тежест на В., отговорност по на чл. 19, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК, в качеството и на управител, за невнесени задължения на „СИГМАТРОН“ ЕООД за данък върху доходите от трудови и приравнени на тях правоотношения за данъчни периода от м. 12.2017 г. до м. 11.2018 г. и от м. 01.2019 г. до м. 12.2021 г., за фонд ДОО - за осигурител за данъчни периоди .от м. 01.12.2017 г. до 31.12.2021 г., за вноски за 30 - за осигурител за данъчни периоди от м. 01.12.2017 г. до 31.12.2021 г. и за корпоративен данък за данъчни периоди от 2017 г. до 2021 г., в общ размер на 39892,21 лв. и съответните лихви за забава в размер на 17530,03 лв.

В жалбата се твърди, че оспореният ревизионен акт е незаконосъобразен, поради противоречие с материалния и процесуалния закон. Поддържа се, че не е доказано наличието на материалноправните предпоставки по чл. 19, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК, с които законът възлага като отговорност на управителя на търговско дружество несъбираемите вземания на това дружество. Цитира се съдебна практика на Върховния административен съд. Жалбоподателят претендира съда да постанови решение, с което да отмени ревизионния акт и да присъди сторените разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно уведомен, не се явява и не изпраща представител. Депозирана е молба от пълномощника на жалбоподателя от 25.06.2025 година, с която моли да се даде ход на делото, да се приеме ССЕ и изразява становище по същество и претендира разноски. Приложен е списък на разноските.

Ответникът – Директорът на Дирекция „ОДОП“, представляван от юрисконсулт А., оспорва жалбата и моли за потвърждаване на РА. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира от фактическа и правна страна следното:

Ревизионното производство е образувано въз основа на Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22221423005733-020-001 от 29.09.2023 г., изменена със Заповед за изменение на ЗВР № Р-22221423005733-020-002/01.12.2023 г., издадени от Й. Н. И., на длъжност главен инспектор по приходите в отдел „Ревизии“, дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена с функциите на компетентен орган по чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК със Заповед № РД-01-654/05.07.2023 г. на директора на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на С. В. В. за установяване на отговорност по чл. 19 от ДОПК., в качеството му на управител на „СИГМАТРОН“ ЕООД за задължения на дружеството за данък върху доходите от трудови и приравнени на тях правоотношения по ЗДЦФЛ, за фонд ДОО - за осигурител по Кодекса за социалното осигуряване /КСО/, за вноски за 30 - за осигурител по Закона за здравното осигуряване /ЗЗО/ за периодите от м. 01.12.2017 г. до 31.12.2021 г. и за корпоративен данък по Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ за периодите от 01.01.2017 г. до 31.12.2021 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221423005733-092-001 /11.01.2024 г. На основание чл. 117, ал. 5 от ДОПК срещу констатациите на РД е подадено писмено възражение, прието за неоснователно.

Ревизията приключва с РА № Р-22221423005733-091 -001/ 07.03.2024 г., издаден от Й. Н. И. - орган, възложил ревизията и Е. М. И.- Г., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С.- ръководител на ревизията, връчен по електронен път на 08.03.2024 г.

Установена е допусната техническа грешка при отразяване размера на сумите, вписани на ред 1 от таблица 3 на РА, вследствие на което е издаден РАПРА № П-22221424045552-003-001 от 12.03.2024 г., с който същите са отстранени. Актът за поправка е връчен по електронен път на 12.03.2024 г. Същият не е обжалван самостоятелно, поради което извършените поправки няма да бъде предмет на самостоятелно разглеждане, а актът за поправка, като неразделна част от първоначалния акт.

На основание чл. 19, ал. 2 от ДОПК е ангажирана отговорност на С. В. В. за задължения на „СИГМАТРОН“ ЕООД в общ размер на 57 422,24 лв., в т.ч. данък върху доходите от трудови и приравнени на тях правоотношения в размер на 6 238,04 лв. и лихви в размер на 2 904,86 лв., ДОО за осигурители в размер на 18 873,43 лв. и лихви в размер на 8 520,39 лв., вноски за 30 за осигурители в размер на 6 848,56 лв. и лихви в размер на 3 105,44 лв. и корпоративен данък в размер на 8 094,28 лв. и лихви в размер на 2 837,24 лв.

С цел изясняване факти и обстоятелства от значение за данъчното облагане на жалбоподателя, са извършени процесуални действия, подробно описани в констативната част на изготвения РД, неразделна част от РА, по смисъла на чл. 120, ал. 2 от ДОПК.

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на ревизираното лице са връчени Искания за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ с изх. № Р-22221423005733-040-001/04.10.2023 г., №22221423005733-040-002/04.10.2023 г. и № Р-22221423005733-040-003/02.01.2024 г., в отговор на които са представени част от изисканите

доказателства, в т.ч. декларация по чл. 74, ал. 2, т. 1 от ДОПК, с която жалбоподателят дава съгласие за разкриване на информация, представляваща банкова тайна и по реда на чл. 62, ал. 5, т. 1 от Закона за кредитните институции /ЗКИ/.

Предвид горното от „ЦЕНТРАЛНА КООПЕРАТИВНА БАНКА“ АД, „БАНКА ДСК“ ЕАД, „ОБЕДИНЕНА БЪЛГАРСКА БАНКА“ ЕАД, „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД, „АЙКАРТ“ АД и „ТРАНСКАРТ ФАЙНЕНШЪЛ СЪРВИСИС“ АД са изискани справки, съдържащи информация за наличностите, движението и операциите по сметките с титуляр ревизираното лице. Представените документи са описани в констативната част на РД. На основание чл. 45 от ДОПК е иницирирана насрещна проверка на „СИГМАТРОН“ ЕООД приключила с Протокол №П-22221422017830-141-001 от 22.03.2022 г.

С Протокол № Р-22221423005733-ППД-001/05.01.2023 г. са приобщени документи, събрани при извършена на С. В. предходна проверка за установяване на факти и обстоятелства, относими към ангажиране на отговорността по чл. 19 от ДОПК за възникнали задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски на „СИГМАТРОН“ ЕООД приключила с Протокол № Р-22221423005733-ППД- 001 от 05.01.2023 г.

След анализ на събраните доказателства, органите по приходите са констатирани, че по отношение на С. В. са налице всички предпоставки за ангажиране на отговорност по реда на чл. 19, ал. 2 от ДОПК, в качеството му на управител на „СИГМАТРОН“ ЕООД за задължения на дружеството за данъци и задължителни осигурителни вноски в общ размер на в размер на 57 422,24 лв. /главница - 39 892,21 лв. и лихви - 17 530,03 лв./, а именно:

С. В. е управител на „СИГМАТРОН“ ЕООД, считано от 06.06.2008 г. Позовавайки се на разпоредбата на чл. 141, ал. 1 от Търговския закон /ТЗ/, съгласно която управителят на дружеството с ограничена отговорност организира, ръководи и представлява дейността на дружеството с ограничена отговорност, ревизиращият екип е приел, че по отношение на жалбоподателя е изпълнено първото условие за качество на член на орган на управление, което позволява прилагане на института на солидарната отговорност по чл. 19 от ДОПК за ревизирания период по отношение на задълженията на юридическото лице.

Налице е недобросъвестно деяние на управителя, вследствие на което имуществото на задълженото лице е намаляло и това е причина за неплащането на данъци и задължителни осигурителни вноски. Аргументите за това са свързани с факта, че вместо да погаси задълженията на дружеството за данъци и задължителни осигурителни вноски към републиканския бюджет, С. В. е взел решение да разпредели в негова полза дивиденди в общ размер на 159 840,00 лв. през 2017 г. и на 49 750,00 лв. през 2019 г.

Отделно при анализ на ангажирани при проверката на „СИГМАТРОН“ ЕООД оборотни ведомости органите по приходите са установили, че през 2017 г. и 2019 г. /данъчните периоди, през които в полза на ревизираното лице са разпределени дивиденди/ по счетоводни данни сметка 501 „Каса в лева“ е с начално дебитно салдо към 01.01.2017 г. в размер на 415 822,81 лв., като към 31.12.2017 г. сумата възлиза на 262 232,17 лв. Към 01.01.2019 г. по сметката са отчетени парични средства в брой в размер на-274 771,80 лв., а към края на периода - 224 175,19 лв. През останалите данъчни периоди касата на дружеството продължава да е с положително дебитно салдо, като към 31.12.2021 г. /последният разглеждан период/ едноименната сметка е с крайно дебитно салдо 197 022,87 лв. Независимо че след разпределяне на дивидентите по счетоводни данни дружеството е разполагало с парични средства в брой както в хода на ревизията, така и в настоящото административно производство по обжалване, С. В. не е посочил къде се съхраняват същите, налице ли са към настоящия момент и защо с тях не са погасени изискуемите публични задължения на „СИГМАТРОН“ ЕООД. Тук е мястото да се отбележи, че органите по приходите

са констатирани разминавания по отношение декларираните от лицето данни в изготвените счетоводните баланси към публикуваните в Търговския регистър годишни финансови отчети за всеки от разглежданите данъчни периоди, в които размерът на касовите наличности е значително по-малък от този по счетоводни данни, в резултат на което е формиран извод, че действията на управителя са свързани с целенасочено изкривяване на данните, за да не се установи какво е действителното финансово състояние на дружеството.

В допълнение е отбелязано, че през ревизираните периоди лицето периодично е захранвало личните си банкови сметки, открити в „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД, ОББ АД, „АЙКАРТ“ ЕАД и „ТРАНСКАРТ ФАЙНЕНШЪЛ СЪРВИСИС“ АД със значителни суми /данни за които са изложени на стр. 14 - 15 от РД/, за които е прието, че са с източник изплатените дивиденди.

Предвид изложеното е формиран извод, че С. В., в качеството на управител е извършил разпореждане с парички средства на дружеството, вследствие на което е намалил имуществото на дружеството до степен, в която не е възможно с събирането на натрупаните задължения за данъци, осигурителни вноски и лихви забава в размер.

На последно място е прието, че е налице причинно-следствена връзка между недобросъвестното отчуждаване на имуществото на „СИГМАТРОН“ ЕООД и несъбираемостта, на задълженията му, изразяваща се в следното: въпреки достатъчната наличност на парични средства в касата на дружеството за всеки един от периодите, в които са декларирани задължения за внасяне на данъци и ЗОВ от юридическото лице, управителят С. В. не е разпореждал плащане към бюджета. Вместо това е разпределил дивиденди, като при това целенасочено е изкривявал информацията за действителното финансово състояние на дружеството, като е посочвал неверни данни в публикуваните публични отчети. С действията си ревизираното лице, освен, че е пречатвало погасяването на текущите задължения на юридическото лице, е допринесло и за формирането на нови такива. Въз основа на горното е формиран извод, че са налице основание чл. 19, ал. 2 от ДОПК.

Процесният РА, поправен с Ревизионен акт за поправка на Ревизионен акт е оспорен по административен ред пред директора на ОДОП – С. , на основание чл. 152 от ДОПК с жалба вх. № 94-С-248/15.03.2024 г. по регистъра на ТД на НАП С. и вх. № 23-22-427/20.03.2024 г. по регистъра на дирекция ОДОП С.. С Решение № 981/18.07.2024 г., директорът на Дирекция "ОДОП" – С. е потвърдил Ревизионен акт №Р-22221423005733-091 -001/07.03.2024 г., поправен с Ревизионен акт за поправка на Ревизионен акт /РАПРА/ №П-22221424045552-003-001/12.03.2024 г., издадени от Й. Н. И. - орган, възложил ревизията и Н. Л. М. - ръководител на ревизията, в оспорената част за ангажирана отговорност по чл. 19 от ДОПК на С. В. за задължения на „СИГМАТРОН“ ЕООД за данък върху доходите от трудови и приравнени на тях правоотношения за данъчни периода от м. 12.2017 г. до м. 11.2018 г. и от м. 01.2019 г. до м. 12.2021 г., за фонд ДОО - за осигурител за данъчни периоди .от м. 01.12.2017 г. до 31.12.2021 г., за вноски за ЗО - за осигурител за данъчни периоди от м. 01.12.2017 г. до 31.12.2021 г. и за корпоративен данък за данъчни периоди от 2017 г. до 2021 г., ведно с определените лихви.

По делото е представена административната преписка в цялост, както и допълнително ангажирани от страните писмени доказателства.

В хода на съдебното производство е допусната съдебно-счетоводна експертиза, изготвена от вещото лице С. М., и имаща за задача да извърши проверка в дружеството и да установи размера на налични парични средства в касата така, както са посочени за процесния период и да посочи наличните парични средства по сметка 501 и сметка 493 на база на документи, находящи се в дружеството.

Вещото лице след като е анализиало данните от приложените по делото главни книги и

оборотни ведомости на „Сигматрон“ ЕООД за периода от 2017 г. до 2021 г. включително — начални и крайни дебитни салда за съответните годишни отчетни периоди, както и формиралите ги дебитни и кредитни обороти по въпросните счетоводни сметки 501 „Каса в левове“ и 493 „Разчети със собственици“, е констатирало, че към 31.12.2021 г. в счетоводството на „Сигматрон“ ЕООД е отчетено наличие на парични средства в брой — 197 022,87 лева, отразени по сметка 501 „Каса в левове“, и на вземания от едноличния собственик на капитала в размер на 64 383,44 лева, осчетоводени по сметка 493 „Разчети със собственици“.

Съдът ще коментира приетото и неоспорено експертно заключение в хода на съдебното производство при излагане на правните си изводи.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК от лице с право и интерес от оспорване - адресат на утжняващ административен акт, който подлежи на съдебен контрол, и след изчерпване на административния ред за оспорване по чл. 152 и сл. от ДОПК като абсолютна положителна процесуална предпоставка за допустимост на жалбата по аргумент от чл. 156, ал. 2 от ДОПК, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обоснованост на ревизионния акт включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Осъществявайки контрол в посочения обхват, настоящият състав приема, че ревизионният акт е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 119, ал. 2 от ДОПК, във вр. с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Закона за НАП, съгласно приложената Заповед № РД-01-654/05.07.2023 г. на директора на ТД на НАП С., в кръга на определените му правомощия, в резултат на надлежно възложена ревизия съгласно чл. 112 и чл. 113 от ДОПК, със ЗВР № Р-22221423005733-020-001 от 29.09.2023 г., изменена със Заповед за изменение на ЗВР № Р-22221423005733-020-002/01.12.2023 г., издадени от Й. Н. И., на длъжност главен инспектор по приходите в отдел „Ревизии“, дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С..

Видно от приложеното копие на процесния РА, същият е подписан с електронен подпис. Представените писмени и веществени доказателства, удостоверяват наличието на квалифициран електронен подпис на издателите на акта. В тази връзка настоящият състав приема, че оспореният РА е издаден от компетентен орган по чл. 119, ал. 2 от ДОПК, в рамките на законоустановените срокове, в предвидената форма, съгласно чл. 120, ал. 1 от ДОПК и съдържа изискуемите реквизити по чл. 120, ал. 2 от ДОПК. При издаването на РА не са допуснати съществени нарушения на процесуалния закон.

РА е издаден в установената писмена форма, мотивиран е с посочване на фактическите и правни основания за издаването му, като съдържа и диспозитивна част в табличен вид с посочени основание, период и размер на установени данъчни задължения. Съгласно чл. 120, ал. 2 от ДОПК РД е неразделна част от РА и в този смисъл изложените в него мотиви се ползват и като мотиви на РА. Не се установяват съществени процесуални нарушения в ревизионното производство, които са самостоятелно основание за отмяна на РА като незаконосъобразен.

По приложението на материалния закон съдът намира следното:

Отговорността на жалбоподателя за задължения „СИГМАТРОН“ ЕООД, е обоснована от ревизиращия екип в хипотезата на чл. 19, ал. 2 от ДОПК. Съгласно разпоредбата, когато член на орган на управление или управител на задълженото лице по чл. 14, т. 1 и 2 от ДОПК укрие факти и обстоятелства, които по закон е бил длъжен да обяви пред органа по приходите или публичния изпълнител и вследствие от това не могат да бъдат събрани задължения за данъци или

задължителни осигурителни вноски, той отговаря за несъбраното задължение.

Видно от текста на чл. 19, ал. 1 от ДОПК, предпоставка за реализиране на отговорност по този член е лицето, на което е вменена тази отговорност, да е управител на длъжника за времето, за което е установено наличие на неплатени от същия, публични задължения. В случая тази предпоставка е безспорно установена.

С разпоредбата на чл. 19 от ДОПК е създаден особен случай на лична имуществена отговорност на лицата, управляващи задължения за данъци или осигурителни вноски субекти - задължени лица по чл. 14, т. 1 и 2 ДОПК. Предвидени са няколко хипотези, при които възниква отговорността. Кумулативно необходимите предпоставки на чл. 19, ал. 1 от ДОПК са:

- лицето да има качеството на член на орган на управление или управител на задължено лице по чл. 14, т. 1 и 2 ДОПК, към момента за който са установени публичните задължения на последното,
- да е налице поведение на това лице, изразяващо се в укриване на факти и обстоятелства, които по закон е бил длъжен да обяви пред органа по приходите или публичния изпълнител,
- вследствие на това поведение, да не могат да бъдат събиран задължения за данъци или задължителни осигурителни вноски. Съгласно чл.19, ал. 2 от ДОПК, който в качеството си на управител, член на орган на управление на задължено юридическо лице недобросъвестно извърши плащания в натура или в пари от имуществото на задълженото лице, представляващи скрито разпределение на печалбата или дивидент, или отчужди имущество на задълженото лице безвъзмездно, вследствие на което имуществото на задълженото лице е намаляло и по тази причина не са изплатени данъци отговаря за задължението до размера на извършените плащания, съответно до намалението на имуществото.

През посочените периоди жалбоподателят е вписан в търговския регистър като управител на дружеството. В този смисъл, субектът на отговорността правилно е преценен от страна на ревизиращите органи. В производството по установяване на задължения на юридическо лице, както и в производство по оспорване на издадени в резултат на това ревизионни актове, субект е юридическото лице, а не управителят, който не е самостоятелна страна. Безспорно е, че органът по приходите е предприел съответните действия във връзка с изпълнение на ревизионния акт, но е налице невъзможност за събиране на установените публични вземания.

Съдът счита, че е налице и втората предпоставка, визирана в чл. 19, ал. 2 от ДОПК, а именно, че жалбоподателят, в качеството си на управител на „СИГМАТРОН“ ЕООД, е разпределил в негова полза дивиденти в общ размер на 159 840,00 лв. през 2017 г. и на 49 750,00 лв. през 2019 г. Отделно от това според оборотните ведомости органите по приходите са установили, че през 2017 г. и 2019 г. /данъчните периоди, през които в полза на ревизираното лице са разпределени дивиденти/ по счетоводни данни сметка 501 „Каса в лева“ е с начално дебитно салдо към 01.01.2017 г. в размер на 415 822,81 лв., като към 31.12.2017 г. сумата възлиза на 262 232,17 лв. Към 01.01.2019 г. по сметката са отчетени парични средства в брой в размер на-274 771,80 лв., а към края на периода - 224 175,19 лв. През останалите данъчни периоди касата на дружеството продължава да е с положително дебитно салдо, като към 31.12.2021 г. /последният разглеждан период/ едноименната сметка е с крайно дебитно салдо 197 022,87 лв. Същото се потвърждава и от приетото по делото заключение на вещото лице по изготвената съдебно-счетоводна

експертиза. Независимо че след разпределяне на дивидентите по счетоводни данни дружеството е разполагало с парични средства в брой жалбоподателят, като управител на дружеството не е посочил къде се съхраняват същите, налице ли са към настоящия момент и защо с тях не са погасени изискуемите публични задължения на „СИГМАТРОН“ ЕООД.

Допълнителен аргумент за ангажиране на отговорност по чл. 19, ал. 2 от ДОПК на жалбоподателя е и факта, че през ревизираните периоди лицето периодично е захранвало личните си банкови сметки, открити в „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД, ОББ АД, „АЙКАРТ“ ЕАД и „ТРАНСКАРТ ФАЙНЕНШЪЛ СЪРВИСИС“ АД със значителни суми, за които е прието, че са с източник изплатените дивиденди.

По отношение на следващия необходим елемент от фактическия състав за ангажиране отговорността на жалбоподателя, а именно причинно-следствена връзка между поведението на ревизираното лице и несъбраните задължения за данък. В практиката на ВАС константно се възприема (след постановяване на решение № 2475 от 20.02.2013 г. по адм. д. № 7036/2012 г., VIII отд. на ВАС и решение № 2697 от 26.02.2013 г. по адм. д. № 7027/2012 г., VIII отд. на ВАС), че разпоредбата на чл. 19 от ДОПК изисква уникалност на каузалната връзка между поведението на управителя и несъбирането на данъчните задължения на представляваното дружество, т.е. посоченото поведение на управителя следва да е единствената причина за обсъжданата несъбираемост на публичните вземания.

Настоящият състав намира, че е налице такава. От доказателствата по делото безспорно се установява, че именно поради тези действия е намаляло имуществото на дружеството, представлявано и управлявано от жалбоподателя. Нормата на чл. 141, ал. 2 от ТЗ задължава управителят да представлява дружеството, организира и ръководи дейността му, няма съмнение, че разполагайки с пълната информация за имущественото и финансовото състояние на юридическото лице, ревизираният субект е знаел, за наличието на декларираните задължения за данъци, а също така е знаел, че отклоняването на парични средства от патримониума на дружеството води до намаляване на имуществото му. Съвкупността на събраните доказателства налагат извода, че с действията си жалбоподателят умишлено и виновно е намалил имущественото състояние на „СИГМАТРОН“ ЕООД, като по този начин е препятствал погасяването на текущите задължения на дружеството и е спомогнал за формирането на нови такива. В тази връзка правилно органите по приходите са квалифицирали действията на жалбоподателя като недобросъвестни. Оспорващият, в качеството си на управител на „СИГМАТРОН“ ЕООД, е бил длъжен да осъществява управлението на стопанската дейност в интерес на дружеството, в т.ч. да погаси задълженията на дружеството към републиканския бюджет. Налице е връзка между поведението на управителя и събирането на данъчните задължения на представляваното дружество, като посоченото поведение е единствената причина за несъбираемостта на публичните задължения.

Според чл.14, т. 3 от ДОПК задължени са физическите и юридическите лица, които отговарят за задълженията на лицата по т. 1 и 2. По т. 1 задължени лица са носителите на задължението за данъци или осигурителни вноски, а по т. 2 задължени са лицата, които са задължени да удържат и внасят данъци или задължителни осигурителни вноски. В чл. 16 от ДОПК са определени случаите на отговорност на трето лице за задълженията на лицата по чл. 14, т. 1 и 2 от ДОПК. Според чл.16, ал. 1 от ДОПК задълженото лице по

чл. 14, т. 3 е лице, което в предвидените от закон случаи има задължение за внасяне на данъка или задължителната осигурителна вноска на носител на задължението или на лице, задължено да удържа и внася данъка или задължителни осигурителни вноски, които не са внесени в срок. В цитираната разпоредба са уредени две хипотези, първата от която касае хипотезите в чл. 19, ал. 1 и 2 от ДОПК, в които е предвидено задължение за заплащане на чуждо данъчно или осигурително задължение при определените в двете алинеи условия. Втората хипотеза на чл. 16, ал. 1 от ДОПК се отнася за уредената в чл. 18 от ДОПК отговорност на лицата, задължени да удържат и внасят данъци и осигурителни вноски, когато не са изпълнили тези задължения. С чл. 16, ал. 2 от ДОПК са признати процесуални права на задължените лица по чл. 14, ал. 3 от ДОПК на субект в производствата по ДОПК. Според чл. 16, ал. 3 от ДОПК отговорността на задълженото лице по чл. 14, т. 3 от ДОПК обхваща данъците и задължителните осигурителни вноски, лихвите и разноските по събирането им. Цитираната правна уредба в чл. 14 и чл. 16 от ДОПК определя нормите в чл. 16 от ДОПК като общи по отношение на конкретните хипотези в чл. 18 и чл. 19 от ДОПК на отговорност на третите лица по чл. 14, т. 3 от ДОПК. Чл. 19 от ДОПК, заедно с чл. 14 и чл. 16 от ДОПК попадат в глава четвърта „Задължени лица“ от ДОПК, която обхваща чл. 14 до 21 от ДОПК. Отговорността по чл. 19, ал. 1 и 2 от ДОПК изрично в заглавието на чл. 19 е определена като отговорност на трето лице и за нея е приложима разпоредбата на чл. 16, ал. 1 – 3 от ДОПК. Обхвата на отговорността по ал. 1 и ал. 2 на чл. 19 от ДОПК е ясно разграничена в Тълкователно решение № 5 от 29.03.2021г. по т.д. № 7/2019г. на ОСС на ВАС I и II колегия.

Ето защо жалбата срещу оспорения ревизионен акт се явява неоснователна и същата следва на основание чл. 160 от ДОПК да се отхвърли.

С оглед изхода на делото претенцията за заплащане на разноски от страна на процесуалния представител на ответника по жалбата следва да се постави на обсъждане. Материалният интерес по делото е 57 422,24 лв. На основание чл. 161 от ДОПК във връзка с чл. 8 и чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба № 1 от 2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа, на ответника следва да се присъдят разноски по делото в размер на 5 243,78 лв. за юрисконсултско възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл. 160, ал. 1 ДОПК, Административен съд София-град, 36-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. В. В. срещу Ревизионен акт /РА/ № Р-22221423005733-091-001/07.03.2024 г., поправен с Ревизионен акт за поправка на Ревизионен акт /РАПРА/ № П-22221424045552-003-001/12.03.2024 г., издадени от Й. Н. И. - орган, възложил ревизията и Н. Л. М. - ръководител на ревизията, потвърден в обжалваната част с Решение № 981/18.07.2024 г. на директора на Дирекция "ОДОП" – С., установяващ в тежест на В., отговорност по чл. 19, ал. 2 от ДОПК, в качеството и на управител, за невнесени задължения на „СИГМАТРОН“ ЕООД за данък върху доходите от трудови и приравнени на тях правоотношения за данъчни периоди от м. 12.2017 г. до м. 11.2018 г. и от м. 01.2019 г. до м. 12.2021 г., за фонд ДОО - за осигурител за данъчни периоди от м. 01.12.2017 г. до 31.12.2021 г., за вноски за ЗО - за осигурител за данъчни периоди от м. 01.12.2017 г. до 31.12.2021 г. и за корпоративен данък за данъчни периоди от 01.01.2017 г. до 31.12.2021 г., в общ размер на 39 892,21 лв. и съответните лихви за забава в размер

на 17 530,03 лв.

ОСЪЖДА С. В. В., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], ет. 04, ап. 7, да заплати на Национална агенция по приходите, сумата 5 243,78 /пет хиляди двеста четиридесет и три/ лева разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването на страните за неговото изготвяне.

СЪДИЯ: